

tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Formanden:

Inden vi går til næste sag på dagsordenen, skal jeg oplyse, at vi regner ikke med flere afstemninger fra nu og resten af mødet.

Den næste sag på dagsordenen var:

32) Anden behandling af lovforslag nr. L 219: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Lavere skat på arbejdsindkomst).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 23/4 2003. Første behandling 9/5 2003. Betænkning 22/5 2003).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Kl. 17.50

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Det har jo aldrig nogen sinde været kedeligt at være medlem af Skatteudvalget. Det er faktisk sådan, at 25-30 pct. af lovgivningen går igennem Skatteudvalget, og derudover er der jo stor interesse for, hvad vi laver. Det er også sådan, at når vi har debatterne, kan vi komme meget langt omkring med meget spændende ting. Så det er absolut ikke kedeligt.

Men jeg vil gerne sige, at under den nuværende skatteminister er det indimellem næsten underholdende. Han er jo en minister, der er fuld af overraskelser og fuld af fornyelser i måden, han betjener Folketinget på. Så derfor er det altid med en vis spænding, ja, nærmest forventning, vi ser frem til udvalgsarbejdet, når vi går i Skatteudvalget.

Tidligere kunne vi jo se eksempler på, at de svar, vi fik, nærmest så ud, som om det var ministeren selv, der havde skrevet dem. Men nu er det jo sådan, at ministeren er en festlig fyr. Han fornyr sig jo hele tiden, så derfor er han nu begyndt en ny leg, noget, man kunne kalde for parlamentarisk jeopardy.

Det er sådan, at det er ministeren, der stiller svarene, og så skal vi gætte spørgsmålene. Derfor er det jo klart, at vi kan komme langt omkring. Vi har i den her omgang både været i Østeuropa før Murens fald, i Sovjetunionen, i Kina og sågar helt i Nordkorea.

Det er klart, at det har vi været, for det er eksempler på historiens lære om, hvad en omfattende statsindblanding i økonomien kan føre til, og at en bastant offentlig sektor ikke er nogen garanti for social sikring af de dårligst stillede.

Derfor er det jo, at vi har sat os ned og tænkt på, om vi nu kunne gætte spørgsmålet. Det første gæt var: Hvad er konsekvenserne af en stor, centralt dirigeret gammelkommunistisk kommandoøkonomi? Det var selvfølgelig forkert.

Så kom der et kvikt hoved, som gættede på: Hvad er socialstaten? Også forkert.

Så gav vi op, og så var spørgsmålet: Kan ministeren bekræfte, at udligningen mellem velstillede og dårligt stillede finder sted via den fælles finansiering af velfærdssamfundet, og at denne udligning forringes, når den offentlige finansiering formindskes, og at dette er vejen til minimalstaten? Det er jo klart, at man så kun kan komme i tanker om Nordkorea.

Det kan måske forklares med, at den, som har været chefkoncipist på besvarelsen, også er en sand ekspert i det. Vedkommende er at takke for forordet til den legendariske bog om minimalstaten fra 1993.

Så det, vi selvfølgelig ser frem til her, er, hvad ministerens næste påfund nu er, om det er »Stjerne for en aften«, eller det er »Hvem vil være millionær«, for han er jo en sand filur.

Det, vi nu har hørt ministeren sige også her i Folketinget, er, at skattestoppet står ubrydeligt til evig tid. Statsministeren har været inde på den samme tanke, og Venstres finanspolitiske ordfører har også været inde på, at det i hvert fald står i 100 år.

Så er det jo selvfølgelig en skam, at man ikke kan få ministeren til at bekræfte det, på trods af at vi spørger og spørger og spørger. Vi får jo altså hele tiden at vide, at man ikke kan tage stilling til det før i 2010. Faktisk er det sådan, at i alle de beregningsforudsætninger, vi har, er

skattestoppet ophævet efter 2010. Som det hedder i svaret fra Finansministeriet: Der er ikke taget stilling til de konkrete finans- og strukturpolitiske målsætninger, herunder videreførelse af skattestoppet, hvorfor skatter og afgifter, bortset fra den del, der henfører til demokratisk forskydning, teknisk forudsættes at følge BNP.

Så det er jo sådan set noget svært. Det er også svært, når det er sådan, at vi tidligere har fået et svar fra Finansministeriet. Det har vi bare ikke kunnet få dem til at bekræfte under udvalgsbehandlingen. Men i de forhandlinger, der var forud for lovforslaget, er der givet et svar til mig 8. april 2003 fra 4. og 2. kontor i Finansministeriet på, hvad et permanent skattestop isoleret set koster på den finanspolitiske holdbarhed.

Der kan man godt svare på det, fordi der fremgår det, at hvis, såfremt og ifald man fastholder skattestoppet efter 2010, så belaster det den finanspolitiske holdbarhed så meget, at den vil blive forringet med 1,75 pct. af BNP ud over 2010. Det vil sige, at der her ligger en regning på mellem 30 og 35 mia. kr. Det er selvfølgelig meget praktisk, at man vælger at beregne, som man gør, for så er det fuldstændig umuligt at forholde sig til den samfundsøkonomiske holdbarhed af regeringens politik.

Kl. 17.55

Derfor er jeg også meget glad for, at et enstemmigt Skatteudvalg i den beretning om lovkvalitet og ministerens betjening af Folketinget, som vi tidligere har nævnt i dag, konkluderer, at ministeren i sin betjening af udvalget har bidraget til at gøre arbejdet unødvendigt besværligt.

Det er også sådan, at der lægges op til som en samlet konklusion, at det skal sikres, at den fremtidige betjening lever op til Folketingets målsætning om god lovkvalitet, der forudsætter ministerbetjening med oversendelse af høringsvar samt korrekte og fyldestgørende kommentarer til henvendelser og besvarelser af de stillede spørgsmål.

Det har jeg forstået egentlig er en målsætning, som ministeren har tilsluttet sig. Det er jeg da meget glad for, og derfor vil jeg godt love ministeren, at hvis ministeren vil love at leve op til det her i fremtiden, vil jeg sammen med andre socialdemokratiske medlemmer af Skatteudvalget helt i denne her nordkoreanske ånd, som jeg kan forstå ministeren er så optaget af, i fremtiden alene omtale skatteministeren som vor elskede og respekterede skatteminister.

Ellers vil jeg sige, at det dog trods alt er lykkedes os at få en række oplysninger i forbindelse

med udvalgsbehandlingen. Vi har sådan set fået slået fast, at regeringens politik – skattestop, skattelettelse, lettelse på afgifterne på spiritus og cigaretter samt øvrige beslutninger – har forringet de offentlige finanser med et beløb i størrelsesordenen 25 mia. kr., altså en belastning, som er mere end dobbelt så stor som det råderum på de 10,6 mia. kr., som man mener er til rådighed.

Vi har også fået oplyst, at hvis man sammenligner 2010-scenariet under den nuværende regering med det, der lå under SR-regeringen, og i øvrigt med opfyldelsen af de forudsætninger, der skal være til stede, for at det overhovedet gælder, vil forskellen være, at der i den nuværende regerings 2010-scenarier vil være 7.000 færre offentligt ansatte end i den tidligere regerings scenarier.

Vi har også fået klart dokumenteret, at tanken og talen om et skattestop for ejerboliger er løs snak. Det, der her er tale om, er en stigning, hvor alle kommer til at betale 5 pct., og at det kun er dem, som har en stigning, som ligger over 2001-vurderingen plus 5 pct., som har fået gavn af det her.

Der står nemlig direkte i svaret på spørgsmål nr. S 5556, at det således er korrekt, at stoppet for stigninger i ejendomsværdiskatten for indkomståret 2002 kun har haft effekt for boliger, hvor ejendomsværdien pr. 1. januar 2002 steg mere end 5 pct. i forhold til 2001-ejendomsværdien.

I samme svar understreges også den fuldstændig indlysende kendsgerning, som vi har forsøgt at slå fast, nemlig at besparelsen, skattelettelsen, naturligvis er større, jo mere den stiger ud over de 5 pct.

Derfor vil jeg sige, at vi er dybt bekymrede over det, der her lægges frem. Vi har ikke kunnet få ordentlige svar, vi har ikke kunnet få noget overblik over den samfundsøkonomiske holdbarhed, vi har ikke kunnet få nogen klar fornemmelse af, hvad det økonomiske råderum er, hvilket også dokumenteres i svaret på spørgsmål 146, bilag 424, i alm. del, hvor det fremgår, at statens indtægter og udgifter kan gå op og de kan gå ned, men det påvirker ikke råderummet, råderummet er sådan en eller anden absolut defineret størrelse, og så skal man bare føre en eller anden politik ved siden af.

Så er det, vi spørger os selv om, hvordan det så kan være, at de der 10,6 mia. kr. nærmest har karakter af, at de står i en kasse ovre i hjørnet, og

så kan Dansk Folkeparti komme forbi og øse en milliard op af den osv., osv.

Det holder simpelt hen ikke, og derfor har jeg jo også konstateret, at også de økonomiske vismænd i deres seneste rapport har sagt, at det forslag til skattelettelser, der her ligger, ikke yder det nødvendige bidrag til forøgelsen af arbejdsudbuddet, men tværtimod forværrer den langsigtede økonomiske holdbarhed i den økonomiske politik.

Derfor vil jeg bare sige: Det, der laves her, er halsløs gerning. Vi kan ikke medvirke til det.

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er som bare en konstatering af, at hr. Jacob Bukstis ordførertale her var en tydelig understregning af, at det største problem for seriositeten i Skatteudvalget mere ligger hos spørgerne end hos svarerne.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Peter Christensen som ordfører.

Peter Christensen (V):

Modsætningsvis den tidligere taler vil jeg forsøge at holde mig til det lovforslag, vi behandler, og forsøge at holde en nogenlunde seriøs tale. Jeg vil forsøge at beskrive, hvad det egentlig er, vi diskuterer herne i dag.

Det er skattelettelser, det er en reel lettelse af den danske indkomstskat, det er historisk, det er nyt, og det er usædvanligt. Det er første gang i mere end 20 år, at der er tale om reelle skattelettelser, skattelettelser, som vil være mærkbare for den enkelte, skattelettelser, der målrettes folk på arbejdsmarkedet.

Nok så vigtigt, grunden til, at jeg kan kalde det for ægte og reelle skattelettelser, er, at de ikke udhules af andre nye amtskommunale skatter, eller at denne her lovpakke pakkes ind i det, der oftest kaldes en reform, hvorved penge tages fra borgernes lommer. Det er ikke tilfældet her. Der kommer ingen nye skatter og afgifter, der er kun tale om skattelettelser.

Det er klart, som vi kunne høre på hr. Jacob Bukstis tale, at det ønsker Socialdemokratiet ikke at tale om. Man vil hellere have al mulig udenomssnak og så i øvrigt lige slutte af med lige så stilfærdigt at sige, at man ikke støtter skattelettelser. Det er ikke overraskende for Venstre, men vi er glade for, at der i Folketinget er et

flertal for at gennemføre de her ægte, reelle og vedvarende skattelettelser.

Det er hele 9,6 mia. kr., der er tale om. Det er lettelser, som gives i form af både et beskæftigelsesfradrag og en forhøjelse af grænsen for mellem-skatten. Teknisk set betyder det, at det målrettes folk på arbejdsmarkedet, altså direkte målrettes de mennesker, som er på arbejdsmarkedet, og det vil også få flere til at gå fra ledighed og ind på arbejdsmarkedet.

Det har været to målsætninger for Venstre, for det skulle kunne betale sig at gøre en ekstra indsats, men det skulle også i højere grad økonomisk kunne betale sig at gå fra ledighed og i beskæftigelse. Begge dele leverer vi med de skattelettelser, vi vedtager i dag.

Det vil blive mærkbart, når først lettelserne er fuldt indfaset i 2007, for det vil betyde, at en typisk LO-medarbejder vil få omkring 5.500 kr. mere om året, altså for en familie ca. 11.000 kr. mere om året. Det vil bestemt blive mærkbart.

Modsætningsvis det, vi har set fra bl.a. Socialdemokratiet, er der ikke tale om de store omlægninger, som skal skjule, at der reelt også er andre hensigter. Nej, som sagt laves de her skattelettelser under skattestoppets rammer, og skattestoppets rammer betyder helt reelt, at der ikke indføres en eneste ny skat eller afgift. Det vil sige, at det er 9,6 mia. kr., som går direkte tilbage til borgernes lommer. Det er ægte, reelle skattelettelser, det er historisk.

Måden, skattelettelsen er skruet sammen på, betyder, at det også vil have en positiv effekt på arbejdsudbuddet. Det er en effekt, hvor det altid vil kunne diskuteres, om den skulle være højere eller lavere. Jeg har før fra talerstolen givet til kende, at vi havde to ønsker, som skulle gå op i forhold til lettelserne. Derfor har vi både gået efter at få en højere timeeffekt og en højere deltageleseffekt.

Der er jo ingen tvivl om, det ved alle der arbejder med skattepolitik, at hvis man kun går efter at få et højere arbejdsudbud, giver timeeffekten et bedre resultat. Men vi har også ønsket, at det bedre kunne betale sig at gå fra ledighed og ind på arbejdsmarkedet.

Derfor er vi overordentlig stolte af det resultat, der ligger tilbage her, det resultat, som Socialdemokratiet ikke kan stemme for, nemlig de første ægte og reelle skattelettelser i nyere tid, som vi giver danskerne. Derfor er det selvfølgelig med stor fornøjelse, at Venstre kan stemme for de her lettelser.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg er simpelt hen nødt til at have Venstres ordfører til at forklare, hvordan der kan være tale om reelle skattelettelser, når det, der er tale om, er, at man har lånt penge i banken, man har lånt penge af sig selv, af den danske befolkning, nogle penge, som man håber er der, og dem giver man så skattelettelser med. Man kan kun tale om reelle skattelettelser, hvis man finansierer dem.

Kan Venstres ordfører ikke bekræfte, at i den rapport, som er kommet fra Det Økonomiske Råd den 22. maj, står der, at der intet behov er for en finanspolitisk lempelse, sådan som regeringen gør på nuværende tidspunkt, og at skattelettelserne, som regeringen lægger op til, ikke øger arbejdsudbuddet maksimalt, og at skattelettelserne forværrer den finanspolitiske holdbarhed?

Der står, at de aftalte skattelettelser forværrer den finanspolitiske holdbarhed. Det er det samme som at sige, at de ikke er finansierede. Der er ikke tale om reelle skattelettelser, men tale om skattelettelser ved hjælp af lånte penge; penge, som man håber er der en dag. Er det en holdbar måde at føre politik på? Er det særlig troværdigt?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil bede Venstres ordfører om at forklare lidt nærmere, hvad Venstres ordfører mener med seriøsitet i behandlingen af det her forslag. I hvert fald bør Venstres ordfører bekræfte, at Venstre står ved den beretning, der er afgivet, og jeg skal her læse op fra beretningen:

»Under Skatteudvalgets behandling af lovforslaget er der gennem en række spørgsmål forsøgt belyst de samfundsmæssige konsekvenser af lovforslaget.

I en række tilfælde har skatteministerens besvarelse haft en karakter, som ikke har bidraget til den belysning, som spørgeren har forsøgt at fremskaffe gennem sine spørgsmål. Som eksempel herpå kan henvises til spørgsmål 41, der er fulgt op af udvalget med yderligere spørgsmål 49, jf. L 219 – bilag 22 og 39. Besvarelsen af det ønskede er kommet som skatteministerens svar på det præciserede spørgsmål 63, jf. L 219 – bilag 55.

Konklusionen på skatteministerens betjening af Skatteudvalget vedrørende L 219 er herefter:

Ovennævnte procedure har bidraget til at gøre arbejdet unødvendigt besværligt.«

Jeg går ud fra, at når det er afgivet i enstemmighed, dækker det her også partiet Venstre.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Det er klart, at Venstres ordfører skal forholde sig lidt til back up-situationen over for sin minister. Det er der ikke noget mærkeligt i, men det er stadig væk svært for os andre at forstå de tal og udsagn, som hr. Peter Christensen kommer med.

Der kom så lige en hurtig forklaring på skattelettelsen fra 10,6 mia. kr. til 9,6 mia. kr. – altså den ene milliard kroner, som Dansk Folkeparti så åbenbart administrerer. Det er klart, at det er befolkningen selv, der skal vurdere, hvor den bliver af. Det, vi har set tidligere omkring Dansk Folkepartis øvelser med hensyn til det med at tilgodese trængte grupper i befolkningen, har ikke været nogen stor succes, må vi nok sige.

Til gengæld siger Venstres ordfører så, at LO-medarbejderen vil spare 10.000-11.000 kr. om året. Mig bekendt er den berømte kassedame også medlem af LO-familien. Så vidt jeg kan se, er det hverken 10.000 kr. eller 11.000 kr., det er nok nærmere 1.500-2.000 kr. maks. Er det korrekt?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Socialdemokratiet vil ikke støtte de her skattelettelser. Man kan lytte til og høre på socialdemokratiske politikere og forstå, at der intet godt er at sige om at give en skattelettelse til folk, der arbejder. Det står bøjet i neon. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg forstår ikke, at man kan være så inderlig imod skattelettelser, som Socialdemokraterne er.

Kl. 18.10

Men omvendt: Når jeg læser det socialdemokratiske skatteudspil, får jeg alligevel en forklaring. Det er boligjerne, der skal rammes, og rentefradraget og kørselsfradraget skal udhules – ja, vi kender melodien. Men glæden ved, at vi nu vedtager skattelettelser, skal i hvert fald ikke fjernes fra mig.

Jeg kan kun gentage, hvilke fordele jeg ser ved den skattelettelse, vi nu giver. Det kan bedre betale sig at gå fra ledighed i beskæftigelse, og det kan bedre betale sig for folk på arbejdsmarkedet at yde en ekstra indsats. Det er to gevinster, som samfundet har brug for, og det hele

foregår inden for skattestoppets rammer, så der er ingen, der bliver snydt. Der er ingen, som skal betale mere på en anden måde.

Hr. Anders Samuelson spørger: Er de lettelser finansierede? Det synes jeg vi har haft en god debat om før, og jeg kan kvittere ved at sige: Ja, selvfølgelig er lettelserne fuldt finansierede. De er finansierede inden for den 2010-ramme, som hr. Anders Samuelson selv lægger til grund for sine argumenter.

Det er klart, at der er to muligheder. Enten kan man vælge at bruge det råderum, der vil være, på yderligere offentlige udgifter, eller man kan reservere det til skattelettelser. Der er de to muligheder, og vi har truffet et klart valg. Vi vil bruge det på skattelettelser, og det betyder, at de forudsætninger, der er sat op i 2010-redegørelsen, skal overholdes. Det skulle de også af den tidligere regering. Man sagde i hvert fald, at man ville overholde dem, og det går jeg da ud fra at især Det Radikale Venstre står ved.

Så kan man spørge: Hvad er det nye? Jo, det er, at i dag vedtager vi skattelettelser. Det betyder, at vi skal leve op til betingelserne, rammerne, men det er jeg også overbevist om at vi kan, og hr. Anders Samuelson kender rammerne.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er jo en sandhed med modifikationer, at disse skattelettelser er med til at hjælpe folk ind på arbejdsmarkedet. Også efter regeringens egne tal er det i hvert fald ganske, ganske pauvert, hvad der kommer ud af dem.

Kan hr. Peter Christensen bekræfte, at med regeringens egne optimistiske bud svarer det i runde tal til, at der bruges 1,5 mio. kr. i skattelettelser for hver eneste person, man forventer vil gå fra overførselsindkomst til arbejde? Man bruger 1,5 mio. kr. i skattelettelser for hver eneste person, man får i arbejde, og det er ikke en ret dyr måde at skaffe folk i arbejde på?

Det andet, jeg godt vil spørge hr. Peter Christensen om, er vedrørende den forventede efterbevilling, man forventer skal finansiere skattelettelserne. Så sent som tidligere i dag har vi haft en debat om, at det ikke går så godt, som det burde med den danske økonomi, og hvad er hr. Peter Christensen og Venstres bud på, hvad der skal ske den dag, forudsætningerne for 2010-planen måske ikke holder? Skal der komme nye skattestigninger? Eller skal der skæres yderligere i velfærden? Det synes jeg folk har krav på et

svar fra Venstre på. Hvad skal der ske, hvis glansbilledet ikke holder?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg stillede sådan set et meget konkret spørgsmål, og det kan godt være, det er min hørelse, der er noget galt med, men jeg mener ikke, der var bare antydning af svar.

Jeg har stor forståelse for, at Venstres ordfører skal skamrose regeringens forslag og sige, at vores andres forslag simpelt hen ikke er værd at have med at gøre, og at det vil medføre al landens ulykker. Men hvorfor kan det være, at Venstres ordfører bruger hele sin tid på at snakke om det, når det slet ikke er det, jeg spurgte om?

Det, jeg spurgte om – hvis Venstres ordfører ellers har tid, for ellers må jeg op en gang til – det, jeg spurgte om, var: Hvordan opfatter Venstres ordfører den formulering, som Venstre selv er medunderskriver af i beretningen:

»Konklusionen på skatteministerens betjening af Skatteudvalget vedrørende L 219 er heretter: Ovennævnte procedure har bidraget til at gøre arbejdet unødigt besværligt.«

Hvordan opfatter Venstre det, og hvad er årsagen til, at Venstre har tilsluttet sig den formulering, for det går jeg ud fra at Venstre fortsat gør? Den står på side 3.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Venstres ordfører siger, at disse skattelettelser er sandelig finansierede, dersom hvis såfremt ifald man overholder de målsætninger, som bl.a. er opstillet i 2010-planen.

Kl. 18.15

Hvis vi læser rapporten fra Det Økonomiske Råd, altså landets viseste mænd på det økonomiske område, siger de imidlertid bl.a., at de skattelettelser, der er lagt op til, måske kan øge arbejdskraftudbuddet, men at effekten er usikker. Det vil sige, at allerede fra starten er vi på usikker grund. Videre siger de, at der er intet behov for en finanspolitisk lempelse, og det er netop det, regeringen gør.

Skattelettelserne vil ikke øge arbejdskraftudbuddet maksimalt, men regeringen vælger alligevel den model, vi kan se her. Vismændene siger, at skattelettelserne forværrer den finanspolitiske holdbarhed, og oven i hatten kommer oven i købet, at det skattestop, det hele bygger på, er direkte skadeligt på længere sigt.

Sådan er bedømmelsen fra de viseste mænd i Danmark af regeringens politik. Den er vel på et niveau omkring 03, og kan Venstres ordfører ikke godt se, at der ikke er meget, der tyder på, at skattelettelserne er finansierede, og at der dermed ikke er tale om reelle skattelettelser?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Hr. Anders Samuelsen har måske en baggrund som lærer, når vi nu skal til at give karakterer til lovforslaget, og det synes jeg egentlig er en spændende tanke. Jeg stod og overvejede, om jeg skulle give lovforslaget 13, men så skal det jo være fuldt udtømmende, og der skal man jo passe på med et lovforslag om skattelettelser. Men jeg vil give det en meget, meget høj karakter, for det er ægte og reelle skattelettelser.

Jeg tror, at hr. Anders Samuelsen inderst inde anerkender, at der er tale om ægte skattelettelser. Hr. Anders Samuelsen kender jo også den danske skattehistorie og ved, at tidligere har man gjort sig nogle ihærdige intentioner fra Folketingets side, men resultatet er desværre blevet, at skattelettelserne er blevet udhulet ved kommunale og amtskommunale stigninger. Derfor er det ikke fair over for de første ægte og reelle skattelettelser at give dem 03. De skal have en høj og flot karakter.

Med hensyn til rammerne for finansieringen af lettelserne undrer det mig, at hr. Anders Samuelsen, der er medlem af et parti, som i den grad har været med til at fastsætte 2010-målsætningen, ikke tror, at man kan leve op til den målsætning. Det gør vi. Vi er overbevist om, at vi kan leve op til målsætningen. Det kræver vilje til handling, det kræver nogle aktive politiske handlinger, og dem er vi også parat til at udføre.

Det er klart, at gælden skal halveres inden 2010. Det Radikale Venstre mente, man skulle gøre det, og vi tror, vi kan gøre det. Arbejdskraftudbuddet skal øges med 85.000. Det Radikale Venstre synes, det er en god idé, og vi tror, vi kan gøre det. Realvæksten skal holdes på 0,5 pct., det mente Det Radikale Venstre også kunne lade sig gøre, og vi viser, at det kan lade sig gøre.

Hvorfor kan det lade sig gøre? Jo, det kan det, netop fordi den økonomiske politik føres under skattestoppets vilkår. Man må allerede på nuværende tidspunkt erkende, at hvor det aldrig tidligere er lykkedes at overholde vækstrammerne, kan man i den grad rose den nuværende regering for, at den kan overholde vækstrammerne. Da Det Radikale Venstre sagde, at væksten skul-

le være på 1 pct., blev den 2,1 pct., men når vi siger, at væksten skal være på 0,7 pct., bliver den 0,7 pct., og det er forskellen. Det handler om, hvorvidt man er parat til og har vilje til at handle aktivt for at leve op til 2010-målsætningen. Det er vi, og derfor er skattelettelserne også fuldt finansierede.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Det sidste, der blev sagt, var virkelig noget af en påstand, må jeg nok sige, og i det hele taget beundrer jeg hr. Peter Christensens ildhu for at forsvare sin minister og sin regering, og det skal man selvfølgelig altid respektere. Men at dette skattelettelserforslag er fuldt finansieret, vil jeg godt sætte et meget stort spørgsmålstegn ved.

Omkring midnat, vil jeg tro, kan vi imødesee behandlingen af noget, som hedder L 228, og som af en eller anden mystisk grund er kommet på dagsordenen. Hvis man ser perspektivet i det – det ligger faktisk inden for 2002-perspektivet – koster det ca. 1 mia. kr., og det må selvfølgelig være inden for råderummet. Det går jeg ud fra at hr. Peter Christensen kan dokumentere.

Så vil jeg også spørge: Kan hr. Peter Christensen se, hvilke eksperter der har kunnet anbefale regeringens skattelettelser? Hvor i alverden har man nogen sinde set nogen vismænd eller andre sige: Det her er simpelt hen sagen, det her er måden at gøre det på? Jeg har ikke!

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg havde egentlig ikke den store forventning om, at det skulle lykkes mig at få trukket Venstres ordfører til truet, så derfor må det jo stå som et troværdighedsspørgsmål: Hvem skal man tro på? Venstres ordfører eller de økonomiske vismænd, Det Økonomiske Råd? Det er jo det, der står tilbage: Hvem skal man tro på? De vise mænd, Det Økonomiske Råd, er ensidigt negative i deres bedømmelse af regeringens økonomiske politik.

Så siger Venstres ordfører: Jamen vi tror, vi kan overholde 2010-målsætningen. Men hvad er det egentlig, der er sket, siden den rapport kom, og siden regeringen kom til? Jo, konjunkturerne er blevet forværret. Som vismændene også skriver i deres seneste rapport: Beregningerne af den finanspolitiske holdbarhed i vores tidligere rapport »Dansk Økonomi efteråret 2002« viste, at i forvejen var finanspolitikken knap nok hold-

bar. Siden da har vi oplevet, at arbejdsløsheden er steget, og det vil sige, at man er kommet yderligere bagud med at sikre de målsætninger, der står i 2010-rapporten.

Tilbage er kun at sige: Det er et spørgsmål om troværdighed, og hvem tror man mest på? Det Økonomiske Råd eller Venstres skattepolitiske ordfører?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg kan ikke sige, at jeg føler mig samspilsramt. Jeg føler mig snarere lidt overset eller måske nærmest lidt overhørt. Jeg synes, jeg nu i hvert fald to gange har stillet et meget konkret spørgsmål om en beretning, som jeg har forstået Venstre tilslutter sig, og det er ikke noget med flertal eller mindretal – det er *udvalget*.

Hr. Peter Christensen startede selv med at spørge, hvem der er seriøs, så jeg vil gerne bede hr. Peter Christensen forholde sig til, hvad Venstre mener med at skrive under på en formulering, der siger, at konklusionen af skatteministerens betjening af Skatteudvalget vedrørende L 219 er, at ovennævnte procedure har bidraget til at gøre arbejdet unødvendig besværligt – unødvendig besværligt. Er det en ros til skatteministeren? Eller er det en kritik af skatteministeren? Eller er det en kritik af os andre – eller hvad?

Der må altså på en eller anden måde være grænser for, hvor langt man kan bøje det danske sprog, så jeg vil gerne bede hr. Peter Christensen forholde sig til den beretning, som udvalget afgav i enstemmighed.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det Radikale Venstre spørger: Hvem tror man mest på? Én ting er helt sikker: lovforslaget her er ikke kun tro, det er meget håndgribeligt, og det er en modsætning til det, som Det Radikale Venstre ikke har kunnet levere. Det er skattelettelser. Det er ikke 10 fugle på taget, det er en god portion ægte skattelettelser i hånden, og derfor kan jeg kun glæde mig over, at Det Radikale Venstre har endnu større ambitioner. Lad os for landets skyld håbe, at vi på et tidspunkt kan indfri dem.

Men at Det Radikale Venstre ikke selv tror, at man kan leve op til 2010-målsætningen, under mig. Betyder det, at Det Radikale Venstre vil begynde at føre en anden økonomisk politik? Jeg synes ikke, man bare kan konkludere, at ram-

merne ikke kan overholdes, hvis man ikke også er parat til at tage konsekvensen af det, og det må jo være at opstille nogle andre rammer, nogle andre betingelser. Men det vil vi ikke fra Venstres side, for vi betvivler slet ikke, at vi kan nå at halvere statens gæld, og at vi kan overholde vækstraten på 0,7 pct. Det betvivler vi ikke, og derfor er skattelettelserne også fuldt finansierede.

Til Socialdemokratiet vil jeg sige: Jamen selvfølgelig forsvarer jeg lovforslaget, for det er et godt lovforslag, og modsætningsvis Socialdemokraterne prøver jeg at forholde mig nogenlunde til, hvad lovforslaget egentlig indeholder. Det har ingen af Socialdemokraternes indlæg i dag koncentreret sig om. De har handlet om alt muligt andet, og det forstår jeg udmærket.

Kl. 18.25

Jeg forstår da udmærket, hvorfor Socialdemokratiet ikke ønsker at snakke om forslagets konkrete indhold, der betyder, at en typisk LO-medarbejder får 5.500 kr. i skattelettelser om året, og om, at man i øvrigt har tænkt sig at stemme imod den letelse. At man ikke ønsker at kommentere det konkrete indhold af alle lettelserne er fuldt forståeligt, men det ændrer bare ikke ved, at det er ægte, vedvarende lettelser, der vil betyde 11.000 kr. om året for en typisk familie, når pakken er fuldt indfaset. Det er næsten en tusse om måneden, så det bliver mærkbart.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Man ved ikke rigtig, om man skal le eller græde. Jeg er i hvert fald nået til det punkt, hvor jeg synes, det næsten er lettere at få korrekte og fyldestgørende svar ud af skatteministeren end af hr. Peter Christensen, og det siger ikke så lidt.

Jeg må opgive at få svar på mine egne spørgsmål, men jeg vil i det mindste prøve at få svar på nogle af hr. Anders Samuelsen. Vi kan selvfølgelig diskutere spørgsmålet om tro, om man tror mest på vismændene eller på hr. Peter Christensen, men det er selvfølgelig en sandhed, at kun tiden vil vise, hvem der får ret: om hr. Peter Christensens glansbillede holder, eller vismændenes dystre advarsler faktisk står til troende.

Jeg synes altså, at eftersom det ikke er hvem som helst – ikke en masse skrothandlere – der har sat spørgsmålstegn ved disse såkaldte reelle skattelettelser, ville det være rimeligt, at Venstre kom med et svar på dette spørgsmål: Hvad skal der ske, hvis det nu viser sig, at de økonomiske vismænd ikke er helt tabt bag af en vogn og fak-

tisk får lidt ret i deres kritik? Er det, der skal ske, så, at skatten skal stige, eller skal velfærden skæres ned? Jeg gentager: Skal skatten stige, eller skal velfærden skæres ned?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg har faktisk siddet og lyttet meget omhyggeligt til de redegørelser og de svar, Venstres skatteordfører har givet, og jeg må sige, at det er jo ikke sådan, at han rutter med oplysningerne. Men det er måske ikke noget, man lærer de steder, hvor man får propagandauddannelse i Venstre.

Jeg vil bare sige, at 2010-forudsætningen var jo, at der skulle 85.000 flere i arbejde, og hvis det lykkedes, var der plads til 4,5 mia. kr. i skattelettelser – 4,5 mia. kr. Det står i redegørelsen fra finansministeren, som kom i november. Jeg tror, det er på side 24, men det kan hr. Peter Christensen jo selv tjekke.

Men nu er det gået den forkerte vej, så hvor er der plads til de 4,5 mia. kr.? Og hvordan skal de 6 mia. kr. finansieres? Jo, det ved vi, og det er der også givet svar på. Det er ved mindre offentlig service, så det bliver børnene, det bliver de gamle, og det bliver de syge, der kommer til at betale. Det er der givet svar på.

Hr. Peter Christensen bidrager ikke meget til at besvare de spørgsmål, der stilles. Hr. Jacob Buksti har flere gange spurgt om L 219 og om den kritik, der er rejst mod ministeren, hvor det siges, at »ovennævnte procedure har bidraget til at gøre arbejdet unødvendig besværligt.« Man har åbenbart ikke lyst til at sige, at sådan er virkeligheden, og det kan Venstre stå også inde for.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil meget gerne beskæftige mig med indholdet af det forslag, vi diskuterer nu.

Jeg er sådan set enig med hr. Peter Christensen, når han spørger: Hvem vil ikke gerne have nogle skattelettelser? Hvis man ikke vil betale noget for at få dem, skulle man da være et skarn. Men bare for at få en lille smule balance ind i tingene vil jeg spørge: Kan hr. Peter Christensen ikke bekræfte, at i de kommuneforhandlinger, der er gået i gang nu, hvor man har haft de første møder med kommunerne og amterne, er noget af det første, vi kan se, at den ramme, man fra finansministerens side forhandler med kommunerne og amterne om, er snævret ind?

Det økonomiske råderum, de muligheder, som kommuner og amter har for at betjene borgerne på vigtige velfærdsområder som ældreomsorg, folkeskole, sygehuse osv., er snævret ind, og vil hr. Peter Christensen ikke nok i sandhedens interesse erkende, at i de forhandlinger, der er gået i gang, er de økonomiske stramminger blevet større som følge af dette skattelettelserforslag?

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne kvittere for hr. Ole Stavads spørgsmål, for jeg har sådan set allerede på et tidligere tidspunkt svaret på noget lignende.

Det er sådan set en del af 2010-diskussionen, som vi også har under forhandlingerne med kommunerne, at der er en ramme for væksten og endnu vigtigere, at den ramme skal overholdes. Derfor har hr. Ole Stavad ret i, at for at vi kan være sikre på, at råderummet er til stede, må væksten i den offentlige sektor ikke overstige 0,5 pct. i 2005 og 0,7 pct. i 2004. Det er rammerne for den vækst, der gennemsnitligt må være i den offentlige sektor, det har hr. Ole Stavad selvfølgelig fuldstændig ret i.

Det interessante er jo selvfølgelig, om man tror, at de vækstsmål kan holde, og det tror vi. Det er et spørgsmål om vilje til handling, og vi mener sådan set også, at skattestoppet er det værktøj, der har gjort, at de også har kunnet holde tidligere. Derfor er jeg ikke et sekund i tvivl om, at vi har råd til lettelserne, og ellers havde vi heller ikke bakket dem op.

Hr. Jens Peter Vernersen sagde noget sludder om uddannelse og derefter noget om, at der bliver lavere service, selv om der sker en forøgelse af væksten. Vi lader uddannelse stå, men jeg kan kun sige, at der vil være en vækst år efter år efter år. Der vil være en forøgelse af det beløb, man kan bruge i den offentlige sektor år efter år efter år, men der er nogle rammer for væksten.

I modsætning til den tidligere regerings indstilling kan det ikke nytte noget, at vi fører en finanspolitik, der siger, at der må være en vækst på 1 pct., og den så bliver det dobbelte. Så går det galt, og derfor er det selvfølgelig helt afgørende, at vi overholder de rammer, vi har meldt ud i forbindelse med skattelettelserne, og det er jeg sikker på vi kan. Jeg er også sikker på, at de forhandlinger, der foregår lige nu, vil vise, at vi kan overholde rammerne.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Erik Mortensen for en tredje kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg må endnu en gang kvittere for hr. Peter Christensens ildhu og virkelig indædte tro på et eller andet. Jeg er lidt i tvivl om, hvor meget hr. Peter Christensen egentlig har at have den tro i, men det er selvfølgelig ikke mit problem.

Med hensyn til de famøse skattelettelser er det hele tiden LO-medlemmet, der bliver nævnt med 5.000-6.000 kr. pr. år og selvfølgelig det dobbelte, hvis der er to lønmodtagere i familien. Men jeg mener, at en HK-kassedame også er medlem af LO-familien, og kan hr. Peter Christensen ikke bekræfte, at i de signaler, der er udsendt om netop hendes situation, er der i hvert fald ikke noget, der ligner de beløb, som hr. Peter Christensen nævner? Det er noget med 125 kr. pr. måned, og mig bekendt ender det hverken på 10.000 kr. eller 12.000 kr. om året for den pågældende person eller familie.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt takke hr. Peter Christensen for svaret, for nu begynder vi jo at nærme os noget, hvor vi kan diskutere lidt forskellige politiske holdninger.

Hr. Peter Christensen siger, at det handler om, hvorvidt vi tror, vi kan holde vækstmålene – eller for at oversætte til dansk: Hvor meget skal vi bruge på offentlig velfærd, og hvor meget skal vi bruge på skattelettelser? Her har Venstre valgt at sige, og det er fair nok: Vi vil bruge de penge, der kan skaffes, til skattelettelser, men til gengæld er vi parat til at acceptere, at der bliver færre penge til offentlig velfærd, end der ellers var behov for og regnet med.

Diskussionen handler om, hvorvidt vi vil have velfærd for pengene – bedre ældreomsorg, sygehuse, folkeskole osv. – eller om vi prioriterer, at hver især får lidt mere i posen, men for manges vedkommende med den konsekvens, at der bliver noget mere brugerbetaling på en række felter, som vi jo allerede har set. Det er jo en reel diskussion, og vi må bare sige, at Socialdemokratiet og Venstre vælger forskelligt. Derfor siger vi nej til skatteforslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er såmænd ikke, fordi jeg tror det hjælper meget at spørge hr. Peter Christensen, for spørger man i øst, svarer hr. Peter Christensen i vest. Det er der masser af eksempler på.

De eneste, der åbenbart tror på, at dette forslag nytter noget, giver noget og flytter noget, er åbenbart Venstre, og det er selvfølgelig meget godt. Vismændene har for længst afvist, at der er noget som helst i det, bl.a. har en af dem, som vi begge har hørt, professor Mogens Schmidt, afvist det. Jeg har stort set ikke mødt nogen, der mener, at forslaget har nogen som helst værdi.

Lad mig så minde hr. Peter Christensen om, hvad der faktisk er sket. De sidste 10 år har vi haft 17 pct.s stigning i den private vækst, altså det vi får i lommerne, og i den samme periode har vi haft en næsten tilsvarende stigning i sundhedsvæsenet, på børneområdet og på ældreområdet. Nu får vi en vækst, som er mere begrænset end den, der var planlagt i 2010-planen, og det betyder, at væksten på sundhedsområdet og alle de andre områder ikke kan leveres. Det er virkeligheden, og det synes jeg også hr. Peter Christensen skulle være lidt optaget af.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er med et smil, jeg går herop for at svare på det sidste.

Hr. Jens Peter Vernersen siger, at han har ikke mødt nogen, der synes, at skattelettelser er en god ting, men det betyder ikke nødvendigvis, at der er noget galt med skattelettelser. Der kunne jo også være noget galt med dem, du møder, og jeg vil da anbefale hr. Jens Peter Vernersen at møde andre end partisoldaterne fra Socialdemokratiet, for jeg har altså hørt, at der er mange, der glæder sig til, at der bliver lidt mere tilbage i deres egen lomme efter den indsats, de har ydet på arbejdsmarkedet. Derfor kan jeg ikke være særlig ked af, at vi nu gennemfører ægte skattelettelser.

Til hr. Ole Stavad: Jeg er fuldstændig enig i, at der er en klokkeklar forskel på Venstre og Socialdemokratiet, og jeg er også fuldstændig enig i, at forskellen består i, om der skal gives skattelettelser – altså om der skal føres lidt flere penge tilbage i lommen på de mennesker, der yder en brav indsats. Det er jo her, forskellen ligger.

Men jeg synes også, det er vigtigt at pointere, at det billede, hr. Ole Stavad tegner af, at der bliver færre penge til velfærd, ikke er et reelt billede.

de. Der bliver flere penge til velfærd år efter år efter år, og det er oven i købet et faktum, at der bliver flere ældre, så vi får brug for at bruge flere ressourcer på hele ældreområdet og sygehusområdet. Men det er også indregnet i vækstmålene. Der er taget højde for, at vi får den forskydning i danskernes alderssammensætning.

Derfor er det ikke kun sådan, at det nominelt gives flere ressourcer til velfærd. Også for den enkelte vil der være flere ressourcer til rådighed, så derfor synes jeg ikke, at det er et reelt billede at sige, at der bliver mindre velfærd, tværtimod. Hvis man er parat til at prioritere midlerne og styre forbruget af midlerne i dette land, er der råd til begge dele, og det er det, jeg synes er essensen. Det er også det, vi vil bevise med den politik, vi fører: at man både kan give en skattelettelse til de hårdtarbejdende danskere og samtidig give mere velfærd.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Vi skal passe på med direkte tale. Jeg ved godt, det har været en lang dag, men nu er det hr. Jens Peter Vernersen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg må jo sige til hr. Peter Christensen, at kassedamen i Hørsholm var klogere end hr. Peter Christensen, da hun sagde i tv: De 6 kr. om dagen eller 125 kr. om måneden, jeg får i skattelettelse, kommer jeg vist selv til at betale i form af ekstra betaling for at få passet mit barn.

Det er jo netop det, folk godt ved. Der er ingenting, der kommer af ingenting. Det, der bliver flyttet over til det private forbrug, skal betales tilbage via brugerbetaling. Det skal vi i øvrigt diskutere med finansministeren i morgen, og finansministeren er jo helt enig i, at det bliver konsekvensen. Pengene skal findes på en eller anden måde.

Kl. 18.40

Jeg ved godt, det kan være tungt at få ind i hovedet, men det er den meget enkle virkelighed, der eksisterer for familien Danmark, når de får en skattelettelse af det beskudte omfang, som vi ser her. Det er også derfor, at det er noget gedigent sludder, når man siger, at vi ikke vil skattelettelser. Det viser vores oplæg. Vi vil bare gøre det på en ordentlig måde, så det bliver de andre – olien i Nordsøen – der kommer til at betale store beløb til pensioner osv., i stedet for at det bliver dem, som vi ser med det her forslag.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Ole Stavad for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tror nu ikke, hr. Peter Christensen kan snakke sig uden om, at hvis man bruger de penge på skattelettelser, som ellers var planlagt at skulle bruges på velfærd – og det er jo tilfældet – så bliver der mindre råd til velfærd, end der ellers ville have været.

Når så hr. Peter Christensen siger, at der er penge til både det ene og det andet – han havde i sin foregående besvarelse et råd til hr. Jens Peter Vernersen om, at hr. Vernersen skulle snakke med nogle andre – så vil jeg godt sige, at jeg jo har fornøjelsen af i egenkab af kommunalpolitisk ordfører at snakke med vældig mange kommunalfolk, både Venstrefolk og Socialdemokrater og andet godtfolk. Jeg kunne egentlig godt opfordre hr. Peter Christensen til at tage en rundtur og snakke med sine partifæller ude i kommuner og amter, så han får lidt virkelighedsbelæring ind om, hvad det er, de sidder med, hvad det er, de oplever, at de sidder med.

Deres oplevelser, som det også fremgik på KL's delegeretmøde, er bestemt ikke, at der er penge nok, eller at der er penge til mere velfærd. Tværtimod er deres opfattelse, at det er nedskæringer, de er sat til af regeringen.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg bliver bedt om at kommentere nogle ting fra hr. Jens Peter Vernersen, men de er jo næsten umulige at kommentere, fordi det faktisk var forkert fra start til slut. Alt bliver rodet sammen. Så jeg tror, jeg vil vælge at svare hr. Ole Stavad.

Virkeligheden? Jamen virkeligheden med den regering, vi har siddende nu, er anderledes, end da hr. Ole Stavad var minister. Forskellen er sådan set til at få øje på. Når kommunerne gik til forhandling, og der var en ramme for, hvor meget udgifterne måtte stige, på 1 pct., så aftalte man 1 pct., og så gik man hjem i kommunerne, og så havde man en vækst på 2 pct., det dobbelte.

Det skete der ikke noget ved. Det var den tidligere regerings måde at styre finanserne på. Så er det klart, at der aldrig bliver råd til skattelettelser. Så oplever man netop kun det modsatte, som hr. Ole Stavad var arkitekt på, nemlig nye

afgifter, skattestigninger, i det hele taget en masse af det, vi kendte.

Nu får vi noget andet. Vi får skattelettelser. Hvorfor: Fordi der igen er nogle rammer for væksten, men ikke nok med, at der er rammer, de skal også overholdes. Og det kræver en viljeshandling. Det kræver også nogle værktøjer. Værktøjerne er skattestoppet, og viljen er borgerlig-liberal politik. Det er forskellen.

Derfor er det jo med stor glæde, at vi i dag kan andenbehandle et lovforslag om ægte og reelle skattelettelser, og endnu bedre: Jeg er sikker på, at vælgerne vil kvittere for det, for det bliver mærkbart; det bliver op til næsten 1.000 kr. om måneden for en familie.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Oven på den start, debatten her under andenbehandlingen fik, må jeg da starte med at takke hr. Peter Christensen for at lede debatten ind på sporet igen og rent faktisk diskutere indholdet i det her lovforslag. For vi var lige ved at glemme, hvad det egentlig handler om.

Det drejer sig om, at vi nu letter skatten på arbejde, letter skatten for dem, der bidrager til samfundet, dem, der bidrager til væksten, og dem, der derfor er med til at sikre velfærden for os alle sammen i det daglige ved deres indsats. De får nu lov til at beholde en lille bid ekstra af den indsats, de selv har lagt i deres arbejde og dermed i vores fælles økonomi.

Kl. 18.45

Og så al den her diskussion om »ufinansieret«. Jamen altså jeg var lige ved at blive helt slået ud, for så sker der det i dag, at Socialdemokratiets finansordfører, hr. Nicolai Wammen, begynder at tale om, at vi nu skal satse på øgede offentlige investeringer. 7 mia. kr. 7 mia. ufinansierede kroner!

For det første vil den slags aktiviteter jo som regel komme for sent, det har vi jo oplevet før. Og for det andet er det altså ikke nogen løsning at finansiere vedligeholdelser i kommunerne for lånte penge. For hvem skal betale pengene tilbage? Ja, det skal borgerne jo selv, enten i form af højere skatter eller lavere velfærd. Og det kan vel ikke være meningen, at kommunerne skal renovere kloakker i 2004 for så at skære ned på hjemmehjælpen i 2007 og 2008 og 2009 osv., når lånene forfalder? Ja, så kunne man på den måde skabe flere i arbejde.

Der er altså to veje i dansk politik. Man kan lave offentlige investeringer ufinansieret, og så er det helt i orden, eller man kan lave reelle skattelettelser finansieret via en del af den vækst, der hvert år er i samfundet, men nej, så er det uansvarligt. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Men jeg forstår hr. Nicolai Wammens udmelding i dag sådan, at Socialdemokratiet nu mener, det ville være fornuftigt at skyde 7 mia. ud i økonomien til offentlige investeringer, men at det er useriøst at give 9,6 mia. kr. tilbage i skattelettelser til de borgere, der selv har været med til at tjene de penge og derfor har bidraget til væksten i vores samfund.

Her bliver det tydeliggjort, hvor stor forskellen er på Socialdemokratiet og resten af venstrefløjen og så på det borgerlige alternativ. Socialdemokraterne vil styre økonomien krone for krone.

Det minder næsten om den planøkonomi, man vel kunne stille op som modsætningen til det, den borgerlige regering gør, og som hr. Jacob Buksti frygter, ved at lade borgerne beholde en del af deres eget initiativ, give borgerne en virkelyst og give borgerne en håndsrækning og sige: Tak for den indsats, I hver dag bidrager med til at finansiere vores offentlige velfærd.

I Det Konservative Folkeparti værdsætter vi den arbejdsindsats, hver eneste dansker gør på arbejdsmarkedet hver eneste dag. Derfor ønsker vi at bidrage til, at de mennesker nu kan få del i den vækst, som de har produceret.

Derfor bakker vi varmt op om skatteministerens forslag til skattelettelser. Reelle skattelettelser. De første reelle skattelettelser i årtier og skattelettelser for 9,6 mia. kr.

Morten Homann (SF):

I SF lægger vi stor vægt på, at vi får lavet skattelettelser. Derfor har vi også fremlagt et forslag, hvor vi giver ganske massive skattelettelser til folk med lave og mellemstore indkomster, samtidig med at der bliver penge til at forbedre velfærdssamfundet.

Det var faktisk det stik modsatte af det, som er fremlagt fra regeringen, hvor man giver mellemstore skattelettelser til folk med mellemstore og store indkomster. Man giver mikroskopiske skattelettelser til folk med små indkomster, og hvis man tager hele gruppen af folk på overførselsindkomster, jamen så får de slet ikke en øre.

Samtidig er det, der ligger bag debatten om reelle skattelettelser, faktisk spørgsmålet om, hvor regningen skal sendes hen, om regningen

skal lægges åbent frem, og man skal vise krone for krone, hvordan man finansierer den, eller man sådan skal skyde den ud til fremtidige nedskæringer på velfærden.

For det er jo klart, at der selvfølgelig er en regning, der skal betales. Der er ingenting, der kommer ud af den blå luft. Det, der kommer ud af det her, er, at der kommer en velfærdsregning på i gennemsnit 2.000 kr. pr. dansker, som skal betales, og den vender jo den stik modsatte vej end selve skattelettelserne. Der er det folk med små indkomster, som skal betale den største del af velfærdsregningen.

Så det er sådan set ganske nydelig politik: Man tager fra dem, som har mindst, og giver til dem, som har mest. Det er klar tale, men det er grundlæggende usympatisk.

Så vil jeg bare lige afslutningsvis hive lidt fat i det, der tilsyneladende blev fremført som et af de gode argumenter for den her såkaldte skattelettelse, nemlig virkningen på arbejdsudbuddet.

Jeg synes, at det her med al ønskelig tydelighed illustrerer, hvor godt eller dårligt et redskab skattepolitikken kan være til at øge arbejdsudbuddet. Selv med regeringens egne optimistiske tal behæftet med en betydelig usikkerhed er det 10.000-12.000 mennesker, det her vil kunne skaffe i arbejde. 10.000-12.000 mennesker som følge af en skattelettelse på næsten 10 mia. kr.

Kl. 18.50

Bare som tankeeksperiment kan man jo prøve at se, at hvis man gik efter at skaffe maksimal beskæftigelsesvirkning for de her, så kunne man jo i virkeligheden ansætte 8-9 gange så mange mennesker for de samme penge. Det illustrerer det absurde i at bruge det her som et redskab til at skabe øget beskæftigelse. Det viser, at også på den front er det et forfejlet forslag, og derfor vil SF selvfølgelig stemme imod det her forslag, når det kommer til tredje behandling.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

Lad mig tage konklusionen først: Det Radikale Venstre vil hverken stemme for eller imod det forslag, som vi behandler her. Vi har ingen som helst ambitioner om at blive lokket i en eller anden fælde, hvor vi fra nu af og frem til næste valg skal høre for, at vi stemmer imod skatteindestættelser.

Vi støtter ikke regeringens måde at sænke skatten på, bl.a. fordi vi ikke mener, at den er fi-

nansieret, og deraf følger så også, at vi mener, at den regning, som regeringen udskriver, kommer man til at betale selv, borgerne kommer altså selv til at betale. Derfor vil vi gerne have efterlyst reelle skattelettelser. Det har vi ikke fået.

Men når vi siger, at vi ikke kan støtte den måde, det er skruet sammen her, så er det ikke det samme som at sige, at vi er imod at sænke skatten på arbejde.

Vi har lagt et forslag frem, som er fuldt finansieret, som fik følgende ord med på vejen af formanden for Venstres Ungdom, hr. Peter Christensen, som også er til stede i salen i dag, da det blev lagt frem: Det radikale forslag om et mere smidigt og gennemsigtigt skattesystem er spændende. Der er behov for en regulær skattereform inden for de næste år, derfor vil jeg ikke skyde det radikale forslag ned.

Det var, hvad VU-formanden sagde. Der er kommet andre boller på suppen, kan man sige, efter at han er blevet ordfører. Han skal bakke loyalt op om det skattestop, som den daværende VU-ordfører bl.a. var med til at kritisere sønder og sammen, fordi det var for stift, for rigidt, for lidt visionært. Der var et landsmøde, hvor Venstres nuværende skattepolitiske ordfører som en af de få havde mod til at kritisere Anders Fogh Rasmussen for at være for visionsløs.

Men piben har fået en anden lyd siden da, og det skal vi beklage, for det kunne faktisk have ladet sig gøre at komme igennem med det, som Venstres skattepolitiske ordfører efterlyste, nemlig en rigtig skattereform, en ægte skattereform. Måske oven i købet en skattereform, som kunne ligge i nærheden af det udspil, som kom fra debatgruppen Espresso, som Venstres Ungdoms formand, hr. Peter Christensen, som stadig væk er til stede i salen i dag, var medlem af, nemlig et forslag, som gik ud på at fjerne nogle offentlige udgifter og bruge de penge på at lette skatten på arbejde. Man kan også kalde det omlægninger, man kan også kalde det noget, som er decideret imod, hvad man kan tillade sig, når man arbejder inden for et skattestop.

Det illustrerer jo meget godt, hvor ekstremt vanskeligt det er at lave noget visionært, når man arbejder inden for skattestoppet. Det tror jeg også at formanden for Venstres Ungdom ville have sagt den dag i dag, hvis det kun var det, han var, men det er han ikke længere. Nu er han blevet skatteordfører for Venstre, og så er man frataget enhver form for personlig overbevisning. Så følger man bare trop og makker ret helt militærisk, og det beklager vi fra Det Radikale

Venstres side. Vi havde meget, meget gerne set, at vi havde fået lavet en reel skattereform.

Vi stemmer ikke imod at sænke skatten på arbejde. Vi er kede af, at vi ikke kan få nogle markante lettelser af skatten på arbejde, nogle markante virkninger i forhold til arbejdsudbud osv., men det kan vi ikke, desværre, for visionerne er ikke større hos Venstre end måske en arbejdsudbudseffekt på 10.000. Gid Venstres skattepolitiske ordfører ville vågne op til dåd og huske på, hvad han selv stod for, da han var formand for Venstres Ungdom.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget. Den har jo været grundig, fyldig og i øvrigt med mange gentagelser fra tidligere debatter.

Jeg vil kun glæde mig over, at der er et flertal, som vil bakke op om dette forslag efter andenbehandlingen, og i øvrigt kun konstatere, at det er det eneste af de forslag, der er fremlagt i Folketinget, som kan samle et flertal, og på den baggrund vil jeg bare opfordre til, at vi arbejder hen imod en vedtagelse ved tredjebehandlingen.

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal undlade at stille skatteministeren til regnskab for den tidligere VU-formands udsagn og kritik af skattestop osv. Men det lod sig ikke gøre for mig at få Venstres skattepolitiske ordfører til at forholde sig til den kritik, som kom i den rapport fra Det Økonomiske Råd, som vi fik forleden dag. Derfor kunne jeg godt tænke mig, om skatteministeren vil forholde sig til den, for det er rimelig væsentligt, tror jeg, for den almindelige oplysning af Folketinget, inden man stemmer endeligt.

Hvordan forholder skatteministeren sig til kritikken, som består af, på side 85 og fremefter: Der er intet behov for en finanspolitiske lempelse, som regeringen her lægger op til; skattelettelserne øger ikke arbejdsudbuddet maksimalt; skattelettelserne forværrer den finanspolitiske holdbarhed; et længerevarende skattestop er skadeligt for dansk økonomi. Hvordan forholder skatteministeren sig til så markant en kritik?

Vi må have nogle gode svar på det her, for ellers må man sige, at Folketinget ender med at stemme i blinde, og så burde de jo med rette føle sig om ikke ført bag lyset så i hvert fald ikke føle

sig fuldt oplyst af skatteministeren. Så skatteministeren bedes kommentere angrebet fra vismændene.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg vil gerne supplere med spørgsmålet om, hvorvidt det punkt, vi nu har allersidst på dagsordenen, som jo i samme periode frem til 2010 vil koste ca. 1 mia. kr., er indeholdt i det råderum, som regeringen opererer med til skattelettelser?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Man kan være ganske rolig, og jeg skal gerne vende tilbage til det sidste spørgsmål, når vi kommer til debatten om det lovforslag.

For så vidt angår vismandsrapporten, vil jeg ikke gå ind i en dybere analyse her, kun henvise til de bemærkninger, som regeringen har fremlagt gennem finansministeren i forbindelse med vismandsrapporten. Så vil jeg i øvrigt sige, at jo, der er da forskellige opfattelser blandt økonomer, det er der da. Der er nogle, der synes, at skattestoppet ikke er nogen god idé; vi synes, det er en god idé, vi tror på det, og vi mener, det er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Kan skatteministeren give et par eksempler på nogen økonomer overhovedet, tidligere som nuværende vismænd, medlemmer af Det Økonomiske Råd, som har anbefalet skattestoppet? Bare ét eksempel ville jo være befordrende for troværdigheden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Anden behandling af lovforslag nr. L 223: Forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. (Ændret repræsentation i Sundhedsvæsenets Patientklagenævns oprettelse af amtskommunale patientkontorer m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 30/4 2003. Første behandling 6/5 2003. Betænkning 21/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

34) Anden behandling af lovforslag nr. L 224: Forslag til lov om patientsikkerhed i sundhedsvæsenet.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 30/4 2003. Første behandling 6/5 2003. Betænkning 21/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

35) Anden behandling af lovforslag nr. L 225: Forslag til lov om ændring af lov om patientforsikring og lov om erstatning for lægemiddelskader. (Inddragelse af praktiserende autoriserede sundhedspersoner m.fl. under patientforsikringsordningen m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 30/4 2003. Første behandling 6/5 2003. Betænkning 21/5 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Vi går til afstemning om ændringsforslaget i lovforslag nr. L 225.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslagene overgik derefter til tredje behandling.

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

36) Anden behandling af lovforslag nr. L 227: Forslag til lov om bandagister.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 7/5 2003. Første behandling 13/5 2003. Betænkning 21/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.